

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

De inburgering: een Grieks drama? 'Onder de loep'

Kuiken, F.

Publication date

2011

Document Version

Final published version

Published in

Les

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Kuiken, F. (2011). De inburgering: een Grieks drama? 'Onder de loep'. *Les*, 29(173), 19.
http://les.boomtijdschriften.nl/artikelen/LE-29-173-7_De%20inburgering%20een%20Grieks%20drama.html

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Onder de loep

De inburgering: een Grieks drama?

Met de in juni van dit jaar aangenomen wijzigingen in de WET INBURGERING en de VREEMDELINGENWET voegt de regering een nieuwe episode toe aan het vervolgverhaal van het inburgeringsbeleid. Van begin af aan liep het daarmee al niet erg soepel: omstreden toetsing, minder geslaagden dan verwacht en vragen over de kwaliteit van de taalaanbieders. En onlangs bleek dat Turken niet verplicht kunnen worden om een inburgeringscursus te volgen, omdat dat in strijd is met het verdrag dat Turkije met de Europese Unie heeft gesloten. Nu dan weer opnieuw veranderingen. Door al deze beroering krijgt de inburgering in Nederland steeds meer de proporties van een Grieks drama. Met de recente wetswijzigingen zijn we inmiddels in het volgende bedrijf terechtgekomen. Maar hoe lang gaat dit schouwspel nog duren? En hoe loopt het af?

Toen in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw de Nederlandse economie opbloede en de bomen tot in de hemel leken te groeien, konden er niet genoeg buitenlandse werknemers worden aangesleept. Achteraf kan men zich afvragen in hoeverre daarmee niet een paard van Troje is binnengehaald. Met de titel *ZE ZIEN LIEVER MIJN HANDEN DAN MIJN GEZICHT* formuleerde Sjef Theunis het multiculturele drama al in 1979 in één zin. Vorig jaar werd dit dunnetjes overgedaan met de publicatie van een serie levensverhalen van Marokkaanse migranten in Amsterdam, getiteld *ZE VROEGEN ARBEID, ER KWAMEN MENSEN*.

Nee, van een geslaagd nieuwkomersbeleid is tot nu toe in Nederland niet echt sprake geweest. De *WIN* (*WET INBURGERING NIEUWKOMERS*) van 1998, gevolgd door de *WI* (*WET INBURGERING*) in 2007 hadden daar verandering in moeten brengen, maar wie de afgelopen jaargangen van *Les* doorloopt, leert snel wat daarvan is terechtgekomen. In *Les 172* vergelijkt Godelieve van Hugte het integratiebeleid dan ook met een odyssee.

Niet onwelkom

Nu moet ik zeggen dat een deel van de recent voorgestelde wijzigingen mij niet onwelkom in de oren klinkt. Ik vind het goed dat aan het *BASISEXAMEN INBURGERING BUITENLAND* een onderdeel geletterdheid en begrijpend lezen is toegevoegd. Nederland heeft geen behoefte om aan de naar schatting anderhalf miljoen laaggeletterden nog meer analfabeten toe te voegen en het is nu eenmaal beter en sneller om het alfabetiseringsproces in de moedertaal te laten plaatsvinden. Wel kan men zich afvragen

of de hieraan gekoppelde methodiek de optimale is. De nieuwe toets Geletterdheid en Begrijpend Lezen doet met behulp van spraaktechnologie een uitspraak over de leesvaardigheid van de kandidaat. De reden hiervoor is dat men wilde aansluiten bij de bestaande infrastructuur van de ambassades in het buitenland, maar is het nu echt teveel gevraagd om daar een laptopje neer te zetten waarop de leesvaardigheid op een natuurlijker manier kan worden getoetst, en met een wellicht hogere gezichtsvaliditeit?

Ik ben evenmin tegen de afschaffing van de profielen en het praktijkexamen met daarvoor in de plaats één centraal examen. De redenen daarvoor heb ik in een eerdere column in *Les 170* al eens uiteengezet. Ik heb daarbij gereferreerd aan Hulstijns idee van een minimaal niveau van taalvaardigheid dat voor alle taalleerders onontbeerlijk is. Dit niveau wordt door Hulstijn aangeduid met termen als *COMMON LANGUAGE PROFICIENCY (COLP)* of *BASIC LANGUAGE COGNITION (BLC)*. Wat echter nog niet duidelijk is, is op welk niveau de *COLP* of *BLC* zich precies bevindt: is dat *A1*, *A2* of misschien nog hoger? De politiek loopt hier te ver vooruit op de troepen taalwetenschappers die hier een antwoord op moeten geven.

Voorlopig zullen we dan ook nog wel een tijdje blijven doorsukkelen met het nieuwkomersbeleid en de daaraan gekoppelde maatregelen, en zal het nog lang duren alvorens alle daarbij betrokkenen een staat van catharsis hebben bereikt. Ik voorspel dan ook dat er nog wel enkele bedrijven aan het inburgeringsdrama zullen worden toegevoegd, tenzij – zoals we dat in een Griekse tragedie mogen verwachten – we binnenkort worden verrast door een *deux ex machina!*

Folkert Kuiken